

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200376
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6218200376.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, v právnej veci navrhovateľa S. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX I. H., proti osobe oprávnenej na výživné M. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX I. H., v konaní o zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Pc/6/2018-50 z 27. apríla 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie na návrh navrhovateľa znížil jeho vyživovaciu povinnosť určenú rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 7P/195/2016-110 z 20. marca 2017 na dcéru M. Z. zo sumy 140,- € mesačne na sumu 70,- € mesačne počnúc dňom 1. februára 2018, kedy bol na Okresný súd Veľký Krtíš doručený návrh na zníženie výživného. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zníženia výživného až na 20,- € mesačne od 01. 01. 2018, návrh vo zvyšku (o zníženie výživného aj za mesiac január 2018 a o zníženie výživného o ďalších 50,- € mesačne), zamietol. Aplikujúc ustanovenie § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“) porovnal, z akých pomerov vychádzal Okresný súd Veľký Krtíš pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa rozsudkom sp. zn. 7P/195/2016 z 20. marca 2017 a aké sú súčasné osobné, majetkové a sociálne pomery navrhovateľa ako výživou povinnej osoby, M. Z. ako výživou oprávnenej osoby a jej matky, ktorá má vo vzťahu k dcére rovnakú vyživovaciu povinnosť ako otec - navrhovateľ. Zmena pomerov, z ktorých vychádzalo pôvodné rozhodnutie musí byť podstatná a nastať až po právoplatnosti pôvodného súdneho rozhodnutia o výživnom. Zohľadňujúc platnú zákonnú úpravu, podľa ktorej vyživovaciu povinnosť k deťom majú obaja rodičia a pri určení jej výšky sa vychádza z individuálnych potrieb oprávnenej osoby a schopnosti povinnej osoby súd dospel k názoru, že návrh na zníženie výživného zo strany otca navrhovateľa na dcéru M. Z. je iba čiastočne dôvodný v rozsahu, v akom návrhu vyhovel. Súd konštatoval, že najvýraznejšia zmena nastala na strane navrhovateľa, ktorému poklesol príjem, zhoršili sa jeho majetkové pomery a zhoršil sa aj jeho zdravotný stav. Navrhovateľ už nie je evidovaný ako vlastník nebytových priestorov vo vchode č. X na ul. N. č. XX vo I. H. a nebytového priestoru č. X na prízemí bytového domu súpisného čísla XXX na ul. N. č. XX vo I. H. a nevlastní ani žiadnu inú nehnuteľnosť. Za podstatnú okolnosť považoval súd prvej inštancie, že rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30OdK/452/2017 zo 07. 12. 2017 bol na majetok navrhovateľa vyhlásený konkurz a súd zbavil navrhovateľa všetkých dlhov v zmysle § 166a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „ZKR“). Okolnosť oddĺženia v konkurze podľa názoru súdu prvej inštancie vylučuje možnosť vychádzať pri určovaní vyživovacej povinnosti povinnej osoby z jeho potencionálnych možností obstarat' ďalší príjem, keďže aj tento potencionálny príjem by patril do režimu konkurzu a len v obmedzenej miere by bol zohľadnený

na uhradenie nedotknutej pohľadávky oprávnenej osoby na výživné. Faktický príjem navrhovateľa oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu poklesol o 54 %. Iný príjem ako z invalidného dôchodku u navrhovateľa preukázaný nebol. Schopnosť navrhovateľa podieľať sa na výživnom v rovnakej miere ako v predchádzajúcom období objektívne znižuje aj zhoršený zdravotný stav navrhovateľa.

1.1 Osoba oprávnená na výživné konkretizovala svoje potreby na pojednávaní dňa 27. 04. 2018. Náklady na úhradu potrieb M. Z. presahujú schopnosti a možnosti navrhovateľa. Vyživovaciu povinnosť k dcére M. má aj matka M. S., ktorá je vlastníčkou veľkometrážneho bytu (tri spojené bytové jednotky), je konateľkou spoločnosti A-ctive s. r. o., kde dosahuje príjem z výkonu funkcie konateľky 500,- € mesačne netto a ďalší príjem jej plynie zo zamestnania u spoločnosti G. s. r. o.. Naďalej sú jej vyplácané prídavky na deti aktuálne vo výške 47,36 € (na dve deti). Za tejto situácie, keď nie je v možnostiach navrhovateľa, aby sa podieľal na plnení vyživovacej povinnosti v rozsahu, ktorý by postačoval na komfortné uspokojenie všetkých opodstatnených potrieb oprávnenej osoby je podľa názoru súdu prvej inštancie nevyhnutné, aby aj oprávnená osoba mobilizovala svoje vlastné schopnosti a vynaložila úsilie na to, aby prechodný deficit finančných zdrojov z dôvodu zníženia príjmu výživou povinnej osoby kompenzovala a zabezpečila si finančné prostriedky vlastnou aktivitou v rozsahu, ktorý nenaruší a umožní plnenie jej školských povinností. M. Z. preukázala v konaní, že je spôsobilá vlastnou brigádnickou činnosťou si zabezpečiť mesačne príjem až do výšky 150,- €.

1.2 K výške výživného, na ktorú znížil vyživovaciu povinnosť otca súd prvej inštancie uviedol, že suma 70,- € predstavuje približne 20 % invalidného dôchodku navrhovateľa a takáto výška výživného zodpovedá ustálenej súdnej praxi v rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa zohľadnil súd prvej inštancie aj jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi O. aktuálne v rozsahu 110,- € mesačne.

1.3 Rozhodnutie o trovách konania je odôvodnené ustanovením § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „C. m. p.“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak C. m. p. neustanovuje inak.

2. Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie uviedol len to, že suma 70,- € určená súdom prvej inštancie nezodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam z dôvodu, že je invalidný dôchodca a jeho zdravotný stav je zlý, čo mu znemožňuje zamestnať sa alebo akýmkoľvek iným spôsobom získať finančný príjem. Jeho príjem pozostáva iba z invalidného dôchodku, ktorý po zrážkach predstavuje sumu cca 230,- € mesačne. Po zabezpečení svojich potrieb mu nezostáva dostatočná suma na úhradu výživného určeného súdom prvej inštancie. Hoci na jeho majetok bol vyhlásený konkurz, doteraz nedošlo k zastaveniu zrážok z jeho invalidného dôchodku. Poukázal na to, že matka oprávnenej z výživného M. S. má podstatne vyšší príjem ako on a on si plní ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému X. Vyjadrenie Z.. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a znížil jeho vyživovaciu povinnosť na 40,- € mesačne alebo zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Navrhovateľ je otcom M. Z.. Prejednávaná vec patrí medzi konania vo veciach výživného plnoletých osôb podľa ôsmeho dielu druhej časti Civilného mimosporového poriadku. Konanie vo veciach výživného plnoletých osôb môže začať len na návrh. Účastníkom takéhoto konania je osoba povinná platiť výživné, v tomto prípade navrhovateľ a osoba oprávnená na výživné, v prejednávanej veci M. Z.. Matka M. Z. M. S. nie je účastníčkou tohto konania a nejedná sa o spor medzi dvoma rodičmi spoločného dieťaťa o tom, ktorý z nich aké výživné má dieťaťu platiť, predmetom konania je návrh navrhovateľa na zníženie výživného na plnoletú dcéru z dôvodu tvrdenej zmeny pomerov na jeho strane k horšiemu, ktoré podľa názoru navrhovateľa odôvodňujú zníženie jeho vyživovacej povinnosti podľa návrhu na 20,- € mesačne, podľa odvolania už len na 40,- € mesačne. I na spory prejednávané a rozhodované podľa ustanovení Civilného mimosporového poriadku sa aplikuje v súlade s § 2 ods. 1 C. m. p. zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“). Civilný mimosporový poriadok na rozdiel od Civilného sporového poriadku umožňuje meniť odvolacie dôvody a dopĺňať ich až do rozhodnutia o odvolaní a predkladať nové skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy počas celého odvolacieho konania. Odvolanie možno v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 a § 63 C. m. p.). Navrhovateľ v odvolaní neuvádza konkrétny odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 C. s. p., netvrdí existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 62 ods. 1 C. m. p. ani nepredkladá nové skutkové tvrdenia a dôkazy v odvolacom konaní. Posudzujúc podanie navrhovateľa podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C. s. p.) odvolací súd vyvodil, že navrhovateľ vytýka súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie v otázke, či je v schopnostiach a možnostiach

navrhovateľa plniť si vyživovaciu povinnosť voči M. Z. v rozsahu 70,- € mesačne a či takto určená (znížená) výška výživného zodpovedá ustanoveniu § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

5. Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že podmienky na jeho nariadenie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli (nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadovalo dôležitý verejný záujem) a po preskúmaní postupu súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutia konštatuje, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu z dôvodu, že obsah celého výroku rozhodnutia vyjadruje názor súdu prvej inštancie, že návrhu na zníženie výživného navrhovateľa bolo možné vyhovieť iba čiastočne do výšky 70,- € mesačne od podania návrhu na súd a vo zvyšnej časti nebol návrh navrhovateľa dôvodný. Výrok o trovách konania je výrokom závislým na rozhodnutí o veci samej, ktorý odvolací súd preskúmava podľa § 379 písm. a) C. s. p. aj bez osobitnej námietky účastníka.

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

7. Súd prvej inštancie posúdil návrh navrhovateľa na zníženie výživného podľa správnych ustanovení zákona § 157 Civilného mimosporového poriadku a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré pripúšťajú zmenu právoplatných rozhodnutí o výživnom v prípade, ak sa zmenia pomery. Prvoinštančný súd aplikoval aj ustanovenie § 62 ods. 1, 2 a 5 Zákona o rodine upravujúce vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom tak, že rodič prispieva na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov s dôrazom, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

8. Súdom prvej inštancie ustálený skutočný stav vecí zodpovedá dôkazom vykonaným v konaní. Súd prvej inštancie vypočul navrhovateľa aj M. Z. a ich výsluchom zistil, že navrhovateľ a jeho dcéra M. nežijú v jednej domácnosti. M. Z. býva s matkou v nadštandardnom byte a navrhovateľ v prenajatom byte. Navrhovateľ nikde nepracuje. Jeho preukázateľný príjem je len invalidný dôchodok vo výške 327,70 €. M. Z. je študentkou posledného ročníka strednej školy, pripravuje sa na maturitu. Skutkové tvrdenia navrhovateľa o jeho zhoršenom zdravotnom stave aj bez konkretizácie, v čom spočíva zhoršenie zdravotného stavu a ako zhoršený zdravotný stav ovplyvňuje jeho schopnosť pracovať výživou oprávnená osoba nerozporovala, ani súd prvej inštancie v tomto smere žiadne dôkazy nevykonal, uveril tvrdeniu navrhovateľa, že jeho zdravotný stav sa oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom zhoršil a zohľadnil ním tvrdený fakt v rámci rozhodovania o výške výživného. N.Z. pred súdom vypovedala, že matka je schopná zabezpečiť všetky jej potreby („keď potrebujem finančné prostriedky, mama mi takéto peniaze poskytne“) okrem toho si dokáže zarobiť brigádnickou činnosťou aj okolo 150,- € mesačne. Výška invalidného dôchodku navrhovateľa bola zistená lustráciou v sociálnej poisťovni, ukončenie podnikateľskej činnosti výpisom zo živnostenského registra, vlastnícke vzťahy navrhovateľa k nehnuteľnostiam lustráciou vlastníka cez katastrálny portál Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky.

9. Navrhovateľ neustále zdôrazňuje, že nevládni žiaden majetok a výživné M. Z. nemôže platiť z dôvodu, že po úhrade svojich potrieb a finančných záväzkov mu nezostáva dostatok peňazí na zaplatenie výživného dcére. Opomína však, že podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, teda aj pred podlžnosťami vymáhanými v exekučných konaniach a že na pohľadávku dieťaťa na výživné, vrátane jeho príslušenstva nemá vplyv ani konkurz vyhlásený na majetok navrhovateľa (§ 166c ZKR), o čom bol navrhovateľ poučený priamo v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Dk/452/2017.

10. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že výživné na 19 ročnú dcéru študujúcu v poslednom ročníku strednej školy vo výške 21 % invalidného dôchodku navrhovateľa nie je neprimeraným výživným v rozpore s § 62 ods. 2 Zákona o rodine, ako to tvrdí navrhovateľ v odvolaní.

Navrhovateľ musí nájsť spôsob, aby si predovšetkým plnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu aspoň v súdom prvej inštancie určenej výške 70,- €, keď len na nájomné podľa vlastného udania vynakladá mesačne 215,- €.

11. Odvolací súd už len ako poznámku bez vplyvu na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľ uvádza, že navrhovateľ zrejme nehovorí pravdu o svojich bývalých a súčasných majetkových pomeroch, keď na pojednávaní dňa 27. 04. 2018 vypovedal, že správkyňa konkurznej podstaty určená rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3OdK/452/2017 speňažuje jeho obchodnú prevádzku čo znamená, že obchodnú prevádzku vlastnil a nehnuteľnosti zapísané na LV č.XX. Totoa XXXX pre katastrálne územie I. H. oproti stavu, z ktorého vychádzal Okresný súd Veľký Krtíš v pôvodnom rozhodnutí sp. zn. 7P/195/2016 iba formálne nevlastní; majetok zrejme zostal „v rodine“, keď ako vlastník nehnuteľností na LV č. XXXX a XXXX pre kat. úz. I. H. je zapísaný E. Z. z S. L. a synom navrhovateľa podľa odpovede na lustráciu v registri obyvateľov na č. I. 6 je aj E. Z. narodený v roku 1983 a navrhovateľ na pojednávaní dňa 27. 04. 2018 uviedol, že dlžné výživné uhradí dcére pôžičkou od svojich dvoch starších synov. Z týchto skutkových zistení odvolací súd vyvodil, že navrhovateľ účelovo previedol svoj nehnuteľný majetok na svojho syna E. Z., aby svojou nemajetnosťou mohol odôvodniť návrh na zníženie výživného na M. Z..

12. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).